პროლეტარელებო, უველა ქვეყნისა, შეერთდით

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

KOMUNISTI
ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ПАРАСКЕВი, 19 ივნისი, 1946 წ. № 143 (7616). ფასი 20 კაპ.

დღეს გაზეთშია:

ვაფასებდეთ ხალხის ნდობას. „პრავდის“ მოწინავე (1-ლი გვერდი).

პროფკავშირთა სრულიად საკავშირო ცენტრალურ საბჭოში (1-ლი გვერდი).

10.200 მეტრ სიმაღლეზე (1-ლი გვერდი).

ა. ფილიპოვი — ახალი სტალინური ხუთწლედი და საწარმოო ძალთა განლაგება (მე-2 გვერდი).

რ. აგლაძე — საქართველოს მეტალურგიის წარსული და მომავალი (მე-3 გვერდი).

პარტიული ცხოვრება — „შეხმატკბილებული“ მუშაობა და ჩაშლილი საქმე (მე-3 გვერდი).

სამშობლო მოითხოვს მსუბუქი მრეწველობისგან მეტსა და უკეთეს ხარისხის საქონელს. (მე-3 გვერდი).

ჩინეთის დემოკრატიული ლიგის პრეზიდიუმის ... (მე-4 გვერდი).

ბერძნეთს გამოსვლა რაღიოთი (მე-4 გვერდი).

მელელავება იტალიის მშრომელთა შორის (მე-4 გვერდი).

ვაფასებდეთ ხალხის ნდობას

საბჭოთა სოციალისტურ სახელმწიფოს აქვს ამარატი, რომელიც თავის ხალხს ემსახურება ერთგულად და სიმართლით, რომელსაც სინდისი ამოძრავებს და არა შიში. ჩვენს ქვეყანაში, სადაც სახელმწიფოს ინტერესები ერთია, სახელმწიფო აპარატის ყველა მუშაკი — დიდი თუ მცირე — ხალხს. მსახურია, მისი ნდობით აღჭურვილი პირია. პასუხს საბჭოთა სახელმწიფო აპარატის შემადგენელ ნაწილს წარმოადგენენ ჩვენი მეურნეობის მუშაკები, მათ შინდობილი აქვთ ქარხნებისა და ფაბრიკების, რკინიგზებისა და სამეზობლო მეურნეობების, მანქანა-ტრაქტორთა სადგურების ხელმძღვანელობა. ეს—ხალხის მეტად დიდი ნდობაა. საბჭოთა წყობილების პირობებში დირექტორად, მმართველად, უფროსად ყოფნა, საბჭოთა მოსამსახურედ, სახელმწიფოს რწმუნებულად ყოფნა საპატიო საქმეა.

ამხანაგმა სტალინმა სთქვა, რომ ჩვენი საბჭოთა წყობილების დროს „სამუშაო რეჟიმდაწესების ყველა საფუძველი აქვთ სარგებლობდენ ხალხის ნდობით და სიყვარულით, ვინაიდან ისინი მეურნეობას განაგებენ არა ერთი მეუხ კაპიტალისტების მოგებისთვის, არამედ მუშათა კლასის სარგებლობისათვის, მთელი ხალხის სარგებლობისთვის. ამიტომ სამერნეო მუშაკის წოდება ჩვენს პატრიოტში მაღალი წოდებაა, ხოლო საბჭოთა პირობებში ხელმძღვანელად ყოფნა ნიშნავს მაღალ პატივისა და ხალხის დამსახურების ხალხის თვალში“. იმავე დროს ამხანაგი სტალინი ჩვენს საძეურნეო მუშაკებს, წარმოების მუშაურებს ასწავლიდა, რომ „უნდა ვიცოდეთ ხალხს ნდობის დაფასება“.

საბჭოთა სახელმწიფო აპარატს, მათ შორის სამეურნეო აპარატსაც, რომელიც აღზრდილია ლენინ-სტალინის პარტიის მიერ და რომელსაც ყოველდღე წარმართავს პარტია, ფაშალდებული დამსახურება აქვს ხალხის წინაშე. ომის დროს ჩვენი საშეურნეო ხელმძღვანელები მოწყდებნენ სამხედრო ხელმძღვანელებს. მათი ორგანიზატორული ნიჭი, სიმხნეც დაძლეულ ბოლშევიკური უნარი, სერთო-სახელმწიფოებრივ ინტერესთა ღრმად გაგება ხელს უწყობდა წითელი არმიის ზურგის გაძმკიცებას, ფრონტის შეუფერხებლად მომარაგებას ყველაფერით, რაც საჭირო იყო მტერზე გამარჯვებისთვის.

მაგრამ საბჭოთა მოსამსახურეებს შორის, მეურნეობის მუშაკთა შორის ახლაც არიან ცალკეული მუშაკები, რომლებმაც ვერ ისწავლეს ხალხის ნდობის დაფასება. ესენი ის მუშაკები არიან, რომლებიც უყურებენ ქყოფენ სახელმწიფო ინტერესებს, სახელმწიფოებრივ დისციპლინას, პარტიულ და სამუშაო კანონს. ესენი ისეთი მუშაკები არიან, რომლებიც თავიანთ პირად ინტერესებს ყველაფერზე მაღლა აყენებენ და სახელმწიფოს მოტყუებენ, სახელმწიფოს ინტერესთა დარღვევის გზაზეც კი ეკვანებიან. ამ ადამიანებს შორის კომენისტებიც არიან ხოლმე. მაგრამ ესენი არიან ის, უკაცრავად პასუხობა, „კომუნისტები“, რომლებიც, ამხანაგ სტალინის გამოთქმით, „კანონებს, სახელმწიფოს და სხვა ამგვარ ოხერებურ სამედ“ სთვლიან. ამხანაგმა სტალინმა დიდი ხანია მთელი სიმკეცრით დაჰკრა სასჯი „კომუნისტების“ სამარცხენო საქციელი, რომელსაც ზოგჯერ არაფერი ეფიქრი ღორის მსგავსად გადაალახვინ სახელმწიფოს ბოტანში და იქ წაკლეკინის რაც უნდა გამოჩინონ ბოლშევიკის სახელმწიფოს ბარგზე.

ასეთი „კომუნისტები“ და „სამეურნეო მუშაკები“ ჩვენში ჯერ კიდევ რომ არ გადაშენებულან,ეს გვიჩვენა ცნობამ, რაც გასულ თვეს გამოქვეყნა სსრ კავშირის სახელმწიფო კონტროლის სამინისტრომ, რომელმაც აღმოაჩინა ცალკე თანამდებობის პირთა მიერ სახელმწიფოს ფულადი სახსრებისა და მატერიალურ ღირებულებათა მითვისება.

ყურადღებას იპყრობს ტულის ოლქში ტრესტ „მშრალხეხილეულის“ № 19 შახტში გამოაშკარავებული ფაქტი. პრეზიდიუმის უკანონო ძიღების შიხედით, № 19 შახტის უფროსი კაბიატოვი და შახტის მთავარი ინჟინერი პეტროშოვი ტრესტს სისტემატიურად ფულდებენ ყალბ ცნობებს ქვანახშირის ამოღების შესახებ. ისინი სისტემატურად ზედმეტს მიიწერდნენ ხოლმე. როცა ქვანახშირის ამოღების გეგმა 98-99 პროცენტით სრულდებოდა, გაქვე და მთავარი ინჟინერი აფიქრებენ ანგარიშს გეგმის გადაჭარბებით შესრულების შესახებ. ტრესტის ხელმძღვანელები კი არ აძოწმებდნენ შახტში არსებულ მდგომარეობას, არ ებრძოდნენ ანტისახელმწიფოებრივ ხრაქტიკას. უფრო მეტიც, ისინი თვითონაც არაწესიერი ადამიანები აღმოჩნდნენ და უკანონოდ იღებდნენ პრემიებს.

მნაწერებს, საბუთაროდ, აღგილი ჰქონდა არა მარტო № 19 შახტში. ისინი აღმოჩენილი იქნა ქვანახშირის მრეწველობის მთელ რიგ შახტებში. მათ ეზედებით მრეწველობის სხვა დარგების ზოგიერთ საწარმოშიც.

ამ ცოტა ხნის წინათ მინაწერები აღმოჩენილ იქნა გომელის სასოფლო-სამეურნეო მანქანათა ქარხანაში. ეს ქარხანა ვალდებული იყო შეერთ 1.000 დამხარისხებელი დაემზადებინა. ქარხნის დირექტორმა იაკოვლევმა, რომელსაც სურდა ეპატკნა გეგმის შესრულების შესახებ, სამხნიკტრის ცნობა გაუგზავნა, რომ დამზადებულია ათასივე დამხარისხებელი. მაშინდელ კი აღმოჩნდა, რომ ქარხანამ შერთხ გამოუშვა მხოლოდ 669 დამხარისხებელი. დანარჩენი 330 დამხარისხებელი კი დაუკომპლექტებელი და შეუღებავი იყო და არ შეიძლებოდა მათი გაგზავნა კოლტურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში. მარტო 1946 წლის მეორე კვარტალში დაამთავრეს 296 დამხარისხებელი, რომლებიც შეტანეს 1945 წლის დამზადებული პროდუქციის ანგარიშში. დირექტორმა იაკოვლევმა მოსტყუა სახელმწიფო და ზარალი მიაყენა მას. სადღაც კოლმეურნეები მანქანებს ელოდნენ, მაგრამ იმ

სილნაღის რაიონის სოფელ ბოდბისხევის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობა პირველ განაღურ პურს აზიარებს სახელმწიფოსთვის ჩასაბარებლად.

ფოტო რ. აკოფოვისა

პროპაგანდისტისა და აგიტატორის დასახმარებლად

ახალი სტალინური ხუთწლედი და საწარმოო ძალთა განლაგება

მეფის რუსეთის ეკონომიურ ჩამორჩენილობასა და სისუსტეს მრეწველობის მეტად მახინჯი განლაგებაც ავლენდა.

ეცხადება საკმაო საზოგადოებანი, რომლებიც მეფის რუსეთის მრეწველობაში პარაზიტებივნენ, დინტერესებულნი არ ყოფნენ ქვეყნის საწარმოო ძალთა განვითარებით. ეცხადება და რუსეთის კაპიტალისტები ცდილობდნენ რაც შეიძლება ნაკლები სახსრები დაებანდებინათ მრეწველობაში და რაც შეიძლება მეტი მოგება მიეღოთ. ამ მიზნის ხელად ადწევდნენ ეცხადებისტები რაიონებში. აქ საჭირო არ იყო სახსრების ხარჯვა წიაღის გამოკვლევაზე, რკინიგზების გაყვანაზე, ახალი დაბების და ქალაქების შენებაზე.

რუსეთს ჰქონდა ქვანახშირისა და მეტალურგიის მხოლოდ ერთი ბაზა — დონბასი და დნეპრაპეტროვი, ნავთის მხოლოდ ერთი ბაზა — კავკასია. ქვეყნის ექვსი რაიონი — პეტერბურგისა, მოსკოვისა, ურალი, დონბასი, ცენრალის სამრეწველოდ-საკვები ნაწილი, ბაქო, — რომლებსაც ჩვენი ქვეყნის ტერიტორიის 4 პროცენტზე ცოტა მეტი უჭირათ, რუსეთის მთელი სამრეწველო პროდუქციის ²/₃-ზე მეტს იძლეოდნენ. უდიდესი მანაჭანთაშორებელი ცენტრი—პეტერბურგი თითქმის მხოლოდ დამზადილი იმპორტის ქვანახშირით მარაგდებოდა. საფეიქრო მრეწველობას თავისთვის საკირო ბამბის ნახევარი აზუთკაროვეთიდან შემოჰქონდა. შუა აზიის ბამბა ინგლისში მოსკოვზე გაცილით მიდიოდა.

როცა პირველი მსოფლიო ომის დროს პეტერბურგი ეცხადათის ქვანახშირისა მოწყვეტილი აღმოჩნდა, დედაქალაქის საწარმოები სათობოს ეწეოდნენ. ცენტრის ბამბეულის მრეწველობას, სამპიონერო ინდუსტრიას როგორც დაკვირვება, 1914 წლის შემოდგომაზეც დაეწყო წარმოების შეზღუდვა, რითაც საფრთხეში აყენებდა არსების მოპარაგების ჩაცმულობით.

დიდი რეცი მეცნიერი დ. ი. მენდელეევი თავის დროზე დაეინებით, მაგრამ უშედეგოდ მოითხოვდა ურალისა და ცაიბირიის სამრეწველო გაეეთარებას. სახელგანთქმული გეოლოგი ლ. ი. ლეუტუგინი, რომელიც დიდხანს სწავლობდა ტუზეცკის აუზს, ისე მოაყენა, რომ თავისი ბეჭდით შრომის შედეგად ვერ იხილა: ტუზეცკის აუზი ნაცვლად 11-ს საკუთარეა იყო. ამ მხარის ურალელი სიმდიდრე თვით ოქტომბრის რევოლუციამდე არ დაბეშვებულა. რუს მეცნიერებს ეკუთვნით კუზნეცკის ანთრაციის აღმოჩენისა და გამოკვლევის პატივი, მაგრამ ამაზეც ვერ ჰპოვეს ვერავითარი ხელშეწყობა მეფის გორებალურ ხელისუფლებისგან.

ინიციატივანში რუსმა ადამიანმა სოციალისტმა თავისი სიცოცხლე ჩრდილოეთის სიმდიდრეთა შესწავლის შეწირა. მის მიერ შეფასთაეს წარდგენილ პროსპექტებს, „ჩრდილოეთ რუსეთის გენერეგებიდან გამოუვანს საშუალებათა შესახებ“ «ვესტნიკ-ადმინისტრაციაში» ზედოეეგებაც ასეთი პასუხი დაიწერა: «ეფიანიდან ჩრდილოეთში მედიდეი ყურეებია, ხეთოსუხა შეძლებელია და სხვა სარეწებიე წარმოდგენელია, ჩეხი და ჩეხი ბეგობრების აზრით, სავსებითა მთელი ხალხი ჩრდილოეთიდან აზლეუნებოს შიდა მხარეებში გადმოეყვანოთო, თქვენ კი პირიქით ცდილობთ და ლაპარაკობთ რაღაც პოლუდნოვის ეკატერინის ხელშეწყობაზე. ასეთი რეების გატარება მხოლოდ შეშლილებს შეუძლიათ“.

* * *

ოქტომბრის სოციალისტური რეველუციის შემდეგ ბოლშევიკურმა პარტიამ და საბჭოთა ხელისუფლებამ თავიდანვე უაღრესად სერიოზული ყურადღება მიაქციეს ჩვენს ქვეყანაში საწარმოო ძალთა განლაგებას.

1918 წლის აპრილში ლენინი წერდა, რომ საჭიროა „შეიქმნას სპეციალისტთა მთელი რიგი კომისიები რუსეთის პრეწველობის რეორგანიზაციისა და ეკონომიური აღმავლობის გეგმის რაც შეიძლება სწრაფათ შესადგენად“. ასეთი გეგმის პირველ ამოცანად ლენინი სახავდა „ურალოეთი მრეწველობის რაციონალური **განლაგების** ნედლეულის სიახლოვის თვალსაზრისით“... (ტ. XXII, გვ. 434).

საწარმოო ძალთა რაციონალური განლაგება იქნეყ მატერიალური სახსრების ფედერეს მთქმელობაც და ხელს უწყობს წინათ ჩაბარჩენილი განაპირა მხარეების ეწყნობაეყ აყენებას, იგი ხელს უწყობს ტუზეცკის სიმდიდრეთა სატყეეთოდ გამოყენებას, ეედელეეს, სათობის, შუა პოვოდუქციის შორ მანძილზე გადაზიდვასთან დაკავშირებული შრომისა და სახსრების ხარჯეეს მნიშვნელოვნად შემცირებას.

1921 წელს პარტიის X ყრილობამ ამხანაგ სტალინის ინიციატივით მიღო და გადაწყვიტა განაპირა მხარეებში მრეწველობის გეგმაშეწონილად დაწიეგის შესახებ „ნედლეულის წყაროებთან ფაბრიკების გადატანის შესახებ“. XII პარტიულ ყრილობაზე ამხანაგი სტალინი ცალკე მიაპყრობს პარტიის ყურადღებას ნაციონალურ რესპუბლიკებში მრეწველობის განვითარებისეენ.

პირველი ხუთწლედის პერიოდში ამხანაგი სტალინი აყენებს აღმოსავლეთში ქვანახშირისა და მეტალურგიის მეორე ბაზის შექმნის ამოცანას. ეუზნეცკის ქვანახშირის აუზი მეორე დონბასი ხდება. შემდეგ სწრაფი ტემპებით ჩაღდება მუშთაბა „მეორე ბაქოს“ შეასებ მწყობად. ამხანაგ სტალინის სახელთან დაკეშირებულია ამოცანა შავი და ფერადი მეტალურგიის, ქვანახშირის მრეწველობის, მანქანათმშენებლობის შექმნა.

სტალინური ხუთწლედების წლებში ჩატარებულმა ტიტანურმა მუშაობამ გარდაქმნა ჩვენი სამშობლოს სახე.

1913 წელს ქვანახშირის ყველა აუზში, დონეცის აუზის გამოკლებით, მხოლოდ 3,8 მილიონი ტონა ქვანახშირი მოიპოვეს, 1938 წელს კი 52,2 მილიონი ტონა. სხვანაირად რომ ვთქვათ, ქვანახშირის ახალი აუზები მქსამე ხუთწლედის დამდეგს თითქმის ერთიორად მეტ ქვანახშირის იძლეოდნენ, ვიდრე მეფის რუსეთის მთელი ქვანახშირის მრეწველობა, და უფრო მეტს, ვიდრე იძლეოდა დონბასი მეორე ხუთწლედის დამდეგს. 1938 წელს ჩვენს ქვეყანაში მოპოვებული მთელი ქვანახშირის უკვე 40 პროცენტზე აღმოსავლეთისა და მოსკოვის რაიონის წილად მოდიოდა.

ნავთის მოპოვება მთელ ჩვენს ქვეყანაში 25 წლის მანძილზე (1913-1938 წ. წ.) გაიზარდა 3,5-ჯერ, ხოლო ნავთის ახალ რაიონებში — 15,4-ჯერ.

აღმოსავლეთმა მიიღო მძლავრი ბაზი მეტალურგია, რომელიც ნედლეულის საკუთარ ბაზას ეყრდნობა. 1937 წელს ჩრიდილო რაიონსა და ყირიმის ბასეინში, მთაგვიწიენ ერთად 10,6 მილიონი ტონა მადანი. ეს იმაზე მეტია, რასაც მთელი რევოლუციამდელი რუსეთი იძლეოდა! აღმოსავლეთის ახალ ქარხნებში 1937 წელს გამოდნობილი იქნა 4,1 მილიონი ტონა თუჯი, თითქმის იმდენივე, რაც მთელ რევოლუციამდელ რუსეთში. გარდა ამისა, 1,2 მილიონ ტონა თუჯს იძლეოდა ცენტრი. კიდეც ეფრო ხელსაყრელ საბეს იღებდა ფოლადის წარმოების ბალანსი: 1937 წელს ცენტრსა და აღმოსავლეთში გამოდნობილ იქნა 8,4 მილიონი ტონა ფოლადი, რაც ერთიორად აღემატებოდა ფოლადის მთელ წარმოებას მეფე რუსეთში.

ნაციონალური რესპუბლიკების სახალხო მეურნეობის განვითარების ლენინურ-სტალინური პოლიტიკის თანმიმდევრულად განხორციელების შედეგად მათი საწრეწველო განვითარება განსაკუთრებით სწრაფად მიმდინარეობდა.

განსაკუთრებელია ურალის, ციმბირის, შოთელი აღმოსავლეთის მეტროების განვითარების ტემპები. რევოლუციამდელ დროსთან შედარებით 1938 წელს ქვანახშირის მოპოვება ეეშასში გაიზარდა 22,4-ჯერ, ტრალში — 6,6-ჯერ, აღმოსავლეთ ციმბირში — 8-ჯერ, შორეულ აღმოსავლეთში 12,7-ჯერ. ორ ხუთწლედში თუჯის გამოდნობა ურალში 3,7-ჯერ გადიდდა, ციმბირში—259-ჯერ.

ომის დროებში აღმოსავლეთ რაიონებში ეეკაეორებულ იქნა 1.300 მსხვილი საწარმო. ამ რაიონებში ომისობის დროსაც გრძელდებოდა ახალი ინდუსტრიული მშენებლობა. ამის შედეგად, სამამელო ომის დასასრულისათვის აღმოსავლეთში ერთთორად ეეტი სამრეწველო პროდუქცია მზადდებოდა, ვიდრე 1941 წლის პირველ ნახევარში. ამ ხნის განმავლობაში აქ ახალ შეიქმნა მრეწველობის მთელი რიგი დარგები— მარგანეცისა, ალუმინისა, მილისა, ფერადი ნაგლი ნის, დაზოათმშენებლობა, საავტომობილო მშენებლობა და სხვა.

* * *

ახალი ხუთწლიანი გეგმა უზრუნველყოფს მრეწველობისა და რკინიგზის ტრანსპორტის პირველ რიგში აღდგენასა და განვითარებას. მთაზე დამოკიდებულია ჩვენი ქვეყნის მთელი სახალხო მეურნეობის გაძლიერება.

1946-1950 წლების განმავლობაში აღდგენასა და ახალ მშენებლობაზე გადანდებული იქნება 250 მილიარდი მანეთი, აქედან 115 მილიარდი მანეთი, ესე იგი თითქმის ნახევარზე მეტი, გამოყოფილია მეურნეობის აღსადგენად იმ რაიონებში, რომელიც ფაშისტმა დამსყრობლებმა გაანადგურეს. ამ სამრეწველო წარმოების ხუთწლედში 3,9-ჯერ გაიზრდება; მოქმედთა მეწოთხრში ჩაეგიბა საეეეეთო ეკონომიის ეეეე

პარტიული ცხოვრება

„შეხმაგბკილებული“ მუშაობა და ჩაშლილი საქმე

ახიგვარის ჩაის ფაბრიკას მაისში არც ერთი კილოგრამი პირველი ხარისხის პროდუქცია არ მოუცია. არც იენისში იყო უკეთესი მდგომარეობა. ცუდად მანქანები, ირღვევა ტექნოლოგიური პროცესი, საამქროებში ანტისანიტარიაა. მზა პროდუქციის საამქროში მარილად მოყოლებული უხატრონოდ ყრია 40 ტონა დაუზარისხებელი ჩაი. ფაბრიკის მიმდებარე ტერიტორიაზე არის დაგროვილი ჩაის ფოთოლი, ხოლო ორღვრება და საშრობები ცარიელია. ირღვევა შრომის დისციპლინა, პირველ რიგში თვით ხელმძღვანელების მიერ. მაგალითად, 7 იენისს ღღის 12 საათიდან 4 საათამდე არც ერთი მორიგე ტექნოლოგი არ იყო ფაბრიკაში, არც ბარეინ იცოდა სად იყვნენ ისინი. არც დირექტორი იმ დროს ჩრიალა იყო ადგილზე. დაინტერესდით. მასალის მისაცემად წასულიყო, მაგრამ დამაზასიათებელია ერთი დეტალი: საღამოს, უკვე რომ დაბრუნდა, ფაბრიკაში არც ერთ მეუხედნია, დაწყვეტილი გაიფრთხობა — თუ ვინმემ მიკითხოს, ასე უთხარი არ დაწყვეტილა — და საბლოსაც არხეინად გაყრია. ამავე დღეს საწყობის გამგე ე. ანთელავა ფაბრიკის სატვირთო მანქანას რკინიგზის გალის სადგურსა და ახიგვარის შორის დაავრილებდა, ვაზაზე ზმირად ახერხებდა და მაღლობის მაგიერ მგზავრებს ლანძღავდა (ალბათ, ნავარაუდევი თანხა ვერ შეაგროვა). ამის შესახებ ფაბრიკის ხელმძღვანელობას მოხსენება, მაგრამ ანთელავას წარბიც არ შეუხრია—კვლავ წყობილება მანქანა და ამხელიად გამოურეველი მომართულება გიემგზავრა. არც ამასთან დაუსჯიათ იგი ვინმე, შეიწყნარეს—„საჭირო კაციაო“.

პარტიული ორგანიზაციის მდივანმა ამხ. ჯ. შერიელიამ საჭიროდ არ ჩაშთავლა ამ „უმნიშვნელო“ საკითხისათვის ყურადღება მიექცია. აკი იგი მაშინ ურნენ ხელმძღვანელობასთან „შეხმატბილებულად“ მუშაობს!

მაინც რას აკეთებს პარტიული ორგანიზაცია, როცა ფაბრიკაში ასეთი დამოფიქრებული მდგომარეობაა? ბევრს არაფერს. პარტიული კრებები მოყვანილ ფაქტებზე ვერ ხდება. ამ ხდება საკითხების შერჩევა. შეიაქტივიზება აქმნება, რომ კრების ფორმალურად, მოვალეობის მოსახდელად ეწვევენ, ხოლო სამარცხვინო მდგომარეობა, რომელიც წარმოშვა აქვს, პარტიულ ორგანიზაციას სრულებით არ აღელვებს.

ერთ-ერთ პარტიულ კრებაზე მოისმინეს ინფორმაციები სასაღილოს მუშაობის და ჩაის გადამუშავების მომუშავეთა პარტიული მეურვეობა. კრების ოქმები ეათასჯერ არ ფორმულა. არცერთ ოქმს იანვრიდან ივნისამდე თავმჯდომარისა და მდივნის ხელმოწერა არა აქვს. ოქმები სრულიად სამარცხვინოდ ორგანიზებულია: „წინე პარტკრებაზე ლონისძიების კას. რეზოლუციის შესრულების და ხარისხობრივად ჩატარებული შესრულების მიმდინარეობაზე“. ერთი თვის შემდეგ მოწვეული კრების ოქმში ასეთი რაიმეს ყაიფიც კი არ არის. ოქმებში ეწერა ასე ჩაიწერა თქმისა: „ზოგიერთი აგიტატორები მარილისა კარგად აგიტარებენ აგიტაციას, მაგრამ ზოგიერთი აგიტატორის მუშაობა სუსტია. ეს ჩვენია ჩამორჩენილ აგიტატორებმა გამოასწორონ მუშაობა“. დადგენილებაც ასეთ ზოგადი ხასიათისა მიიღეს „დაევალოს აგიტატორებს აგიტაციაზე წარმოთქვ ყოველდღიური განსაკუთრებით დომინოზიაციებით“ (!). კრებამ ვერც ერთი ფაქტი ვერ ასახელა. ხუთი თვე გავიდა მის შემდეგ, მაგრამ სასაღილო ისევ ცუდად მუშაობს, ჩაის გადამშუშავებელ საამქროში კვლავ შეფერხებებია, ხოლო აგიტატორები მ. შელია, მ. ბაკალენკო, მ. ჩიჩია, თ. შენგელია და სხვები თავის ნებაზე მუშაობენ—შეხმატკიბილებ შემხვედრებზე აგიტაციას. აიკითხონ მუშაობა ამ სწორმოებს უპასტრონ ატენთან. ამის გამო მთელი ნახევარი წლის განმავლობაში მხოლოდ ერთი კაცი იქნა პატიჟის რიგებში მიღებული. ფაბრიკაში ჩამოყალიბებულია საკავშირო კ. პ. (ბ) ისტორიის შემსწავლელი წრე, რომელსაც ბუხსალტერი ნ. პუპკოვი ხელმძღვანელობს. წრე ცუდად მუშაობს, მაგრამ არც მისი მუშაობით და ინტერესებით პარტიული ორგანიზაცია მდივანი.

კომენისტების დიდი ნაწილი პარტიულ ცხოვრებაში არ მონაწილეობს, მიეცემული არა აქვს პარტიული დავალება. პარტიული ორგანიზაციის მდივანს გ. მერიულიას ქალაქიდან ნაფლეთზე აქვს ჩამოწერილი რაღაც სია, რომელიც, მისი განცხადებით, მოვა ზოგიერთს აქვს პარტიული დავალება, მაგრამ ისეც ფორმალური. პარტიული ორგანიზაციას სრულებით არ ინტერესებს, თუ ვინ როგორ ასრულებს დავალებას. კომენისტი ნ. ჩიჩახია ცუდად გაზეთის რედაქტორია. გაზეთი მხოლოდ ღიესპეციალის დროს გამოდის. გაზეთში ერთ შენიშვნასაც ვერ ამოენით ფაბრიკაში არსებულ ნაკლოვანებათა და უმსგავსოებათა შესახებ.

მოუგვარებელია პარტიული მეურნეობა. კრების ოქმები ეათასჯერ არ ფორმულა. არცერთ ოქმს იანვრიდან ივნისამდე თავმჯდომარისა და მდივნის ხელმოწერა არა აქვს. ოქმები სრულიად სამარცხვინოდ ორგანიზებულია: „წინე პარტკრებაზე ლონისძიების კას. რეზოლუციის შესრულების და ხარისხობრივად ჩატარებული შესრულების მიმდინარეობაზე“. ერთი თვის შემდეგ მოწვეული კრების ოქმში ასეთი რაიმეს ყაიფიც კი არ არის. ოქმებში ეწერა ასე ჩაიწერა თქმისა: „ზოგიერთი აგიტატორები მარილისა კარგად აგიტარებენ აგიტაციას, მაგრამ ზოგიერთი აგიტატორის მუშაობა სუსტია. ეს ჩვენია ჩამორჩენილ აგიტატორებმა გამოასწორონ მუშაობა“. დადგენილებაც ასეთ ზოგადი ხასიათისა მიიღეს „დაევალოს აგიტატორებს აგიტაციაზე წარმოთქვ ყოველდღიური განსაკუთრებით დომინოზიაციებით“ (!). კრებამ ვერც ერთი ფაქტი ვერ ასახელა. ხუთი თვე გავიდა მის შემდეგ, მაგრამ სასაღილო ისევ ცუდად მუშაობს, ჩაის გადამშუშავებელ საამქროში კვლავ შეფერხებებია, ხოლო აგიტატორები მ. შელია, მ. ბაკალენკო, მ. ჩიჩია, თ. შენგელია და სხვები თავის ნებაზე მუშაობენ—შეხმატკიბილებ შემხვედრებზე აგიტაციას. აიკითხონ მუშაობა ასწორმოებს უპასტრონ ატენთან. ამის გამო მთელი ნახევარი წლის განმავლობაში მხოლოდ ერთი კაცი იქნა პატიჟის რიგებში მიღებული. ფაბრიკაში ჩამოყალიბებულია საკავშირო კ. პ. (ბ) ისტორიის შემსწავლელი წრე, რომელსაც ბუხსალტერი ნ. პუპკოვი ხელმძღვანელობს. წრე ცუდად მუშაობს, მაგრამ არც მისი მუშაობით და ინტერესებით პარტიული ორგანიზაციის მდივანი.

კომენისტების დიდი ნაწილი პარტიულ ცხოვრებაში არ მონაწილეობს, მიეცემული არა აქვს პარტიული დავალება. პარტიული ორგანიზაციის მდივანს გ. მერიულიას ქალაქიდან ნაფლეთზე აქვს ჩამოწერილი რაღაც სია, რომელიც, მისი განცხადებით, მოვა ზოგიერთს აქვს პარტიული დავალება, მაგრამ ისეც ფორმალური. პარტიული ორგანიზაციას სრულებით არ ინტერესებს, თუ ვინ როგორ ასრულებს დავალებას. კომენისტი ნ. ჩიჩახია ცუდად გაზეთის რედაქტორია. გაზეთი მხოლოდ ღიესპეციალის დროს გამოდის. გაზეთში ერთ შენიშვნასაც ვერ ამოენით ფაბრიკაში არსებულ ნაკლოვანებათა და უმსგავსოებათა შესახებ.

ხ. ფოლია

„კომუნისტის“ საკუთარი კორესპონდენტი.

სამშობლო მოითხოვს მსუბუქი მრეწველობის მუშაკებისაგან მეტსა და უკეთესი ხარისხის საქონელს

საქართველოს სსრ მსუბუქი მრეწველობის სამინისტროს სისტემაში ტექნიკური ბაზის გაფართოებასთან დაკავშირებით ბევრი ახალი საწარმო ამოქმედდა. ამ საწარმოებში ახალი ტექნიკის დაუფლების პროცესი ხანგრძლივ დროს მოითხოვს. ამ პროცესის დაჩქარება და ახალი საწარმოების სწრაფად ათვისება ხელმძღვანელი მუშაკების ერთ-ერთი ძირითადი ამოცანაა.

ამ ამოცანის განხორციელებაში ბევრ ხარვეზს ვხედავთ. ამ ხარვეზებიდან ერთ-ერთი ძირითადი ის არის, რომ ხელმძღვანელი მუშაკები ახალი საწარმოების ათვისებას ხშირად ზედაპირულად ეკიდებიან, ვერ ამჟღავნებენ საჭირო ინიციატივას, ვერ ახერხებენ ახალი ტექნიკის სრულ ათვისებას და ამის გამო ახალი საწარმოები ხანგრძლივ დროის განმავლობაში ვერ აღწევენ დაგეგმილ საწარმოო სიმძლავრეს.

ასეთ ხარვეზებს ადგილი აქვს ტყავსაფეხურის ფაბრიკაში, რომელიც 1945 წლის ბოლოს ამოქმედდა. ფაბრიკის ხელმძღვანელობამ ვერ შეძლო ახალი საწარმოს სწრაფად ათვისება და ამის გამო ფაბრიკა დღემდე ვერ აღწევს დაგეგმილ საწარმოო სიმძლავრეს. ფაბრიკის ხელმძღვანელობა ვერ ახერხებს ფაბრიკის ნორმალურ ტემპით მუშაობის ორგანიზებას, ხშირად ირღვევა ტექნოლოგიური პროცესი, ადგილი აქვს ხარისხის გაუარესებას, ხშირია ნაკლოვანებები პროდუქციის ასორტიმენტის შედგენაში.

ასეთივე ხარვეზებია ტყავსაფეხურის ფაბრიკის ხელმძღვანელობის მუშაობაში ახალი ტექნიკის ათვისების საქმეში. ფაბრიკის ხელმძღვანელობა ვერ ახერხებს ახალი ტექნიკის სრულ ათვისებას და ამის გამო ფაბრიკა ვერ აღწევს დაგეგმილ საწარმოო სიმძლავრეს. ფაბრიკის ხელმძღვანელობა ვერ ახერხებს ფაბრიკის ნორმალურ ტემპით მუშაობის ორგანიზებას, ხშირად ირღვევა ტექნოლოგიური პროცესი, ადგილი აქვს ხარისხის გაუარესებას, ხშირია ნაკლოვანებები პროდუქციის ასორტიმენტის შედგენაში, ფაბრიკის ხელმძღვანელობა ვერ ახერხებს ახალი ტექნიკის სრულ ათვისებას და ამის გამო ფაბრიკა ვერ აღწევს დაგეგმილ საწარმოო სიმძლავრეს

ჩინეთის დემოკრატიული ღიგის პრეს-კონფერენციები

შანხაი, 16 ივლისი. (საგანგ.). გუშინ ჩინეთის დემოკრატიული ლიგის ხელმძღვანელებმა ჯან ხოთინგმა, შენ ჯუნეიმ, ლო ლუნჯიმ, ჯან შენ-ფუმ, ხუან ხან-ხუამ მოიწვიეს ორი პრეს-კონფერენცია. პრეს-კონფერენციებზე ჯ. ხოთინგმა ისაუბრა ლიგის დეკლარაციის იმ მოლაპარაკებაზე, რომელიც ლიგის წარმომადგენლებმა ჩაატარეს ჩუნგკინში. ჯ. ხოთინგმა აღნიშნა, რომ ამ მოლაპარაკებებში მონაწილეობა მიიღეს ლიგის ხელმძღვანელებმა ლო ლუნჯიმ, ლი ჯი-შენმა, ლიანგ შუ-მინმა, ჩანგ ნაი-ჩიმ და ლიანგ ნან-ციუმ. ლიგის წარმომადგენლებმა ხელი მოაწერეს ზემოხსენებულ დეკლარაციას. ჯ. ხოთინგმა აღნიშნა, რომ ლიგის წარმომადგენლებმა ხელი მოაწერეს დეკლარაციას, რადგან ისინი ეთანხმებიან მასში ჩამოყალიბებულ ძირითად პრინციპებს. ჯ. ხოთინგმა ასევე აღნიშნა, რომ ლიგის წარმომადგენლებმა ხელი მოაწერეს დეკლარაციას, რადგან ისინი ეთანხმებიან მასში ჩამოყალიბებულ ძირითად პრინციპებს.

ჯ. ხოთინგმა ასევე აღნიშნა, რომ ლიგის წარმომადგენლებმა ხელი მოაწერეს დეკლარაციას, რადგან ისინი ეთანხმებიან მასში ჩამოყალიბებულ ძირითად პრინციპებს. ჯ. ხოთინგმა ასევე აღნიშნა, რომ ლიგის წარმომადგენლებმა ხელი მოაწერეს დეკლარაციას, რადგან ისინი ეთანხმებიან მასში ჩამოყალიბებულ ძირითად პრინციპებს.

ბირნსის გამოსვლა რადიოთი

ნიუ-იორკი, 16 ივლისი, (საგანგ.). გუშინ საღამოს ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო მდივანმა ბირნსმა რადიოთი წარმოთქვა სიტყვა, რომელიც მიეძღვნა საგარეო საქმეთა მინისტრების საბჭოს პარიზში შემდგარი სესიის შედეგებს.

ბირნსმა განაცხადა, რომ ხელშეკრულებათა პროექტები, რომლებიც მოამზადა საგარეო საქმეთა მინისტრების საბჭომ, წარმოადგენენ ერთიანობას. ბირნსმა აღნიშნა, რომ ამ ხელშეკრულებების მომზადებაში მონაწილეობა მიიღეს ელჩებმა ბიდოლმა, ბევინმა, მოლოტოვმა და ვიშინსკიმ. ბირნსმა აღნიშნა, რომ „ამერიკის შეერთებული შტატების პოზიცია ამ საკითხებში წარმოადგენდა ისეთ პოზიციას, რომელიც ეფუძნებოდა ერთიანობის პრინციპს“. ბირნსმა აგრეთვე აღნიშნა, რომ „ამერიკის შეერთებული შტატების პოზიცია ამ საკითხებში წარმოადგენდა ისეთ პოზიციას, რომელიც ეფუძნებოდა ერთიანობის პრინციპს“.

ბირნსმა ასევე აღნიშნა, რომ „ამერიკის შეერთებული შტატების პოზიცია ამ საკითხებში წარმოადგენდა ისეთ პოზიციას, რომელიც ეფუძნებოდა ერთიანობის პრინციპს“.

მღელვარება იტალიის მშრომელთა შორის

რომი, 17 ივლისი, (საგანგ.). უკანასკნელ დღეებში გრძელდებოდა ფლორენციის ტექსტილის ფაბრიკის მუშების გაფიცვა. გაფიცულებმა მოითხოვეს, გაზრდილიყო ხელფასი 30 პროცენტით. ფაბრიკის მფლობელებმა უარი განაცხადეს ამ მოთხოვნის დაკმაყოფილებაზე. გაფიცულებმა მოიწვიეს ფაბრიკის მფლობელები მოლაპარაკებაზე, მაგრამ მფლობელებმა უარი განაცხადეს მოლაპარაკებაზე.

მასობრივი პროტესტები ამერიკის შეერთებულ შტატებში ფასების გადიდების წინააღმდეგ

ნიუ-იორკი, 17 ივლისი. (საგანგ.). რადგან გაზეთები ითქვიფებიან დღეს დეტროიტში გაიმართა 80-ათასიანი საპროტესტო მიტინგი ინდივიდუალის წინააღმდეგ. მიტინგი მოაწყო საწარმოო პროფკავშირთა კონგრესში შემავალმა საავტომობილო მრეწველობის შრომითი პროკავშირმა. მიტინგს, დაესწრნენ ავტომუშა მორების, ჭალათა ორგანიზაციების, რკინიგზის მუშაკთა ორგანიზაციების, ომის ვეტერანთა ჯგუფების და სხვათა წევრები. მიტინგზე მიღით რუსო კონტროლის გიფენის „საკოორდინაციო შტაბის“ წარმომადგენლებმა. საკოორდინაციო შტაბის მუშაობა პროფკავშირის თავმჯდომარემ რიტერმა ხელმძღვანელობა გაუწია. მიტინგზე მოხსენება გააკეთა ავტომობილების მრეწველობის პრეზიდენტმა ბრანდტმა. მან აღნიშნა, რომ ფასების ზრდა ხელს უშლის ამერიკის ეკონომიკის ნორმალურ განვითარებას. ბრანდტმა მოითხოვა ფასების დაუყოვნებლივ შემცირება.

საავტომობილო მრეწველობის მუშათა პროფკავშირის ვიცე-პრეზიდენტმა ტრომპმა, რომელიც ტელეფონით 5-ათასიან მიტინგზე გამოვიდა, განაცხადა, რომ სენატორი ტაფტი (რესპუბლიკელი, ოჰაიოს შტატიდან) ერთ-ერთი ხელმძღვანელია იმ შეთქმულებისა, რაც დემოკრატიული ორგანიზაციების წინააღმდეგ არის მიმართული. ტაფტი, დაასრულა მან, ცდილობს ამერიკელი ხალხის ყურადღება გადაიტანოს ინფლაციის ნამდვილი მიზეზებიდან.

ანალოგიური მიტინგები ჩაატარეს საავტომობილო მრეწველობის მუშათა პროფკავშირის წარმომადგენლებმა ჩიკაგოში და დეტროიტში. სპრინგფილის პროფკავშირთა კონგრესის წარმომადგენლებმა ორივე ადგილზე იმ ბეღლოშენის მუშაკთა კავშირის მოთხოვნა დაუჭირეს, რომელიც ითხოვს ფასების შემცირებას.

გაზეთ „ნიუ-იორკ ჰერალდ ტრიბუნის“ ცნობით, ქალაქ ჩიკაგოში საბითუმო ფასების ინდექსი 16 ივლისს ორი პროცენტით გაიზარდა და 200 პუნქტს მიაღწია. ამ ინდექსის ასეთი მაღალი ციფრი ბოლო ათი წლის განმავლობაში არ ყოფილა.

ჩიკაგოს ბეღლოშენის მუშაკთა კავშირის ხელმძღვანელმა ჯეიმს ჰოფა განაცხადა, რომ ბეღლოშენის მუშაკები ითხოვენ ხელფასის 40-80 პროცენტით გადიდებას. ჰოფას თქმით, ბეღლოშენის მუშაკები ამ მოთხოვნის დაკმაყოფილებას მოითხოვენ იმიტომ, რომ ცხოვრების ძვირად ღირებულების გამო მათ ხელფასი აღარ ყოფნით ოჯახის საარსებოდ.

ჩიკაგოს ლეგენ პროფკავშირ ქალის მეთაურმა ლეგენ ფუდეკმა განაცხადა, რომ ქალთა ორგანიზაციები ფასების ზრდის წინააღმდეგ ბრძოლას გამოაცხადებენ.

ამერიკის პრესა ფასების კონტროლის კანონპროექტის შესახებ გრაუმენის განცხადების გამო

ნიუ-იორკი, 16 ივლისი, (საგანგ.). პრესის მთელ ყურადღებას მიეძღვნა ცნობები, 14 ივლისს ტრუმენმა სენატის განცხადებას გაეცნობა, რომ სენატის მეთაური ტაფტი პარტიის ლიდერებთან ერთად მოემზადებინა კანონპროექტი ფასების კონტროლის კანონპროექტი ფასების „ნიუ-იორკ ტაიმსის“, „ნიუ-იორკ ჰერალდ ტრიბუნის“ და სხვების ცნობით, რომ ტრუმენს ფასების ზრდის შეჩერების ახალი ზომების მიღების გარემოებები მოახსენა